

AZ IDŐK JELEI

A KERESZTÉNY ADVENT KÖZÖSSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA

2002/9-10.

AZ IDŐK JELEI

megújulás és reformáció

A keresztény családi élet

I. rész 2

evangelizáció

Afrika-misszió

II. rész 6

könyvkiadás

Könyvkiadónk árjegyzéke 8

Tájékoztató 9

evangelizáció

Könyvterjesztés a Déli pályaudvaron 10

A Biblia-kör 11

Olyanok lesztek,
„mint az Úrtól való harmat” 14

gyermekeknek

A kis Ellen otthona 15

hírek

Keresztség, esküvő,
gyermekszületés, halálozás 16

mértékletesség

Egészségnevelés (melléklet)

„Tarts meg engem, mint szemed fényét,
szárnyaid árnyékába rejts el engemet.” (Zsolt. 17:8)

A keresztény családi élet

I. rész

A HÁZASTÁRSI SZERETET ÉS SEGÍTŐTÁRSI SZOLGÁLAT

Romlott légkörű, tönkrement, felbomlott házasságok vesznek körül bennünket mindenütt. Ez a romlottság a Biblia tanítása szerint a végidők egyik jellegzetes tünete. A rendezettség külső látszata sajnos nemegyszer súlyos bűnöket, fájó boldogtalanságot, lélekölő keserűséget takar hívő családok esetében is. A következmény: Isten nélküli élet, lelki elsivárosodás, elhidegülés, vizsálya, a gyermekek megbotránkozása szüleik otthoni magatartásán, sok esetben pedig végül házasságtörés, elválás.

A családi élet belső nyomorúsága gyakran megbénítja a hitéletet, rombolja a házastársak és gyermekeik testi-lelki egészségét. Isten látja, könnyvei őrzik a mások előtt esetleg titkolt és sokszor már megszokott bűnöket. Ezek miatt nem áradhat Isten áldása a gyülekezetekre sem, nem nyilatkozhat meg igazán a Szentlélek ereje Isten népe közösségében. Ez az egyik terület, ahol a legfontosabb, hogy határozott reform, megtérés történjék életünkben.

„Az idők végén minden isteni intézményt helyre kell állítanunk.” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*, Illés lelkével és erejével c. fejezet) A házasság intézményét is. Isten azt akarja, hogy az általános és rettenetes romlottság közepette a keresztény családok bemutassák az eredeti, nagyszerű, szép, isteni elgondolást. A boldog keresztény otthonok neveljenek egészséges lelkű, hívő felnőtteket és gyermekeket, alakítsanak ki szeretetteljes légkörű, megszentelt, örömmel dolgozó, az evangéliumhirdetés nagy művének befejezésére alkalmas gyülekezeteket.

A HÁZASSÁG ALAPJA, ÖSSZETARTÓ EREJE ÉS BOLDOGSÁGÁNAK FORRÁSA

A házassági szeretet

„Ragaszkodnak egymáshoz...” – mondja a Szentírás a házasság alapító igéiben (I. Móz. 2:18) arról a különös

szeretetről, amely az igazi házasságot létrehozza, és amelynek élethossziglan erősen össze is kell tartania. Énekek énekében így olvassuk az ihletett leírást erről az értékes isteni ajándékról: „...erős a szeretet, mint a halál, kemény, mint a sír, a buzgó szerelem, lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai. Sok vizek el nem oltathatnák e szeretetet, a folyóvizek sem boríthatnák azt el. Ha az ember minden házabeli kincsét adná is e szeretetért, mégis megvetnék azt.” (É. é. 8:6–7)

Ilyen szeretet kialakulása nélkül hívő embereknek sohasem volna szabad házasságra lépniük, mert Isten rendelése szerint ez a házasság alapja és boldogságának forrása. Azonban azok, akik elkövették azt a hibát, hogy ilyen szeretet híján léptek házasságra, mégse csüggedjenek el, hanem bízzák Istenre lelküket, érvényesítsék Isten igéjének minden rendelkezését és tanácsát házasságukban. Így helyzetüket nagymértékben javíthatják.

Sokszor részben vagy teljességében megvan ez a szeretet a házasság elején, a későbbiekben mégis döbbenetes durvaság vagy közönyösség és ellenszenv válthatja fel a helyét. Ahol ez a szomorú állapot bekövetkezett, a gyógyszer szintén az igaz megtérés Istenhez és rendelkezéseihez. Az eredmény igen nagy mértékű, sőt teljes gyógyulás lehet.

Isten igéje beszél olyan házasságokról a bűnös, földi emberek életében, ahol ez a szeretet az élet sok problémája között és ellenére is mindvégig megmaradt és elmélyült. Ezt olvassuk pl. Izsák és Rebeka házasságáról: „Izsák pedig bevívé Rebekát Sárának, az ő anyjának sátorába. És elvevé Rebekát és lőn néki felesége, és szereté őt. S megvizsgálatódkék Izsák az ő anyja halála után.” (I. Móz. 24:67) „És lőn idő múltával, hogy Abimélek, a filiszteusok királya kitekintvén az ablakon, látá Izsákot enyelegni Rebekával, az ő feleségével.” (I. Móz. 26:8) Jákóbról és Rákhelről is hasonlót olvashatunk. Az ő házasságukkal kapcsolatban idézzük a következőket:

„Bétheltől csak kétnapi járóföldre volt Hebron, de itt igen nagy gyász érte Jákóbot: elvesztette mindvégig annyira szeretett Rákhelét. Kétszer hét esztendő szolgálta érte Mezopotámiában, de az iránta érzett szeretet megrövidítette a kemény munka idejét. Mély és állhata-

tos szeretetéről tanúskodtak szavai, amelyeket sokkal később Egyiptomban fiához, Józsefhez intézett, amikor élete eseményeit emlékezetébe idézte: »Amikor Mezopotámiából jövök, meghalt mellettem Rákhel...« Hányatott élete végén egész családja hosszú-hosszú történetéből csak Rákhel elvesztéséről emlékezett meg.” (Ellen G. White: *Patriárkák és próféták*, 170. o.)

A házastársi szeretetnek tehát nem szükségszerű megsemmisülnie, és elvesztésébe nem szabad beletörödni.

A segítőtársi szolgálat

„...szerzek néki segítőtársat, hozzá illőt” – olvassuk szintén a házasság alapító igéiben (I. Móz. 2:18). A „segítőtárs” elnevezés azt fejezi ki, hogy a házastársak egymás szolgálatát, önzetlen, odaadó, segítő támogatását az élet minden testi-lelki szükségletében élethivatásuknak tekintik. Megszűnik az „enyém-tied”, a te problémád, feladatod és az enyém közötti különbség. Szívvelyes szeretettel szolgálják egymást, viselik közös gondjaikat, terheiket. Ez a segítőtársi szolgálat különösképpen jelenti egymás hitéletének támogatását, fejlesztését, a jellemhibák, bűnök legyőzésében való szeretetteljes segítséget, az állandó imát, közös küzdelem egymásért, hogy az üdvösséget, az örök együttlételet elnyerhessék Isten országában. Minél jobban szeretik egymást, annál komolyabban kívánják, hogy ne csak ebben az életben, hanem az örökkévalóságban is együtt lehessenek, hogy a halál se válassza el őket egymástól.

Hívó fiataloknak sohasem volna szabad ennek a segítőtársi szolgálatnak a megértése, és megfontolt, becsületes vállalása nélkül házasságra lépni. Ha pedig mégis így történt, akkor utólag meg kell érteniük, és készségesen engedelmeskedniük kell az isteni rendelkezésnek.

A házassági fogadalom

Csak akkor ajándékozhatja meg valaki házastársát olyan mély bizalommal, szeretettel és hűséggel, amelyet ez a kapcsolat természeténél fogva megkíván, ha megfontoltan, egy életre választották egymást, és készek egymás iránti kötelezettségeiket a házassági fogadalmukkal elismerni és vállalni, Isten és emberek előtt.

A házassági fogadalom az ige szerint szövetségi fogadalom. A mindenben igazságos eljárást kívánó, bünt gyűlölő Isten megkívánja ennek a szövetségi fogadalomnak a becsületes megtartását, illetve minél teljesebb betöltését. Isten csalásnak, a legrútabb visszaélésnek, a felebarát elleni legsúlyosabb vétkezésnek tekinti, ha valaki ezt a fogadalmat könnyen veszi: ha szeretetlenséggel, önzéssel, durvasággal, bántalmazással, végül pedig hűtlenséggel megsérti.

Malakiás próféta könyvében ezt olvassuk: »Az Úr tett bizonyosságot közted és ifjúságod felesége között, akit te megcsaltál, holott társad és szövetséges feleséged!... Órizzétek meg azért lelketeket, és ne csalárdkodjatok!« (Mal. 2:14, 16)

A prófétaóság lelki ajándékával felruházott Ellen G. White ezt írja a házassági fogadalomról: »Ez a fogadalom olyan kötelékkel köti egybe a két személyt, ame-

lyet a halál kezén kívül semmi más meg nem oldhat.» (*Bizonyságtételek IV.*, 507. o.) »Mind a férfi, mind a nő gondosan fontolja meg, vajon tudnak-e ragaszkodni egymáshoz az élet viszontagságai közepette, mindaddig, amíg csak élnek.» (17. sz. levél, 1896)

Ellen White a következőt írta egy testvérrel kapcsolatban, aki évekre külföldre utazott, elhagyva feleségét, majd egy másik testvérnőt akart feleségül venni: »Ő elhagyta feleségét, nagyon megbántva őt. Elhagyta azt a valakit, akinek Isten előtt fogadott szeretetet és gondoskodást, amíg csak élnek... Elhagyta három évre, és azután szívében is elhagyta őt...» (14. sz. levél, 1893)

Vajon tisztában vagyunk-e a házassági fogadalom jelentőségével? Úgy ítéljük-e meg a vele szembeni hanyagságot, hűtlenséget, mint az Úr?

Keresztény házastársaknak mindig szem előtt kell tartaniuk házassági fogadalmukat, még ha problémák vannak is házasságukban, sőt ha talán jövátéhetetlennek látszóan megromlott a házassági közösségük, és mindent meg kell tenniük a gyógyítás, javítás, helyreállítás érdekében.

ISTEN KEZDETBE ÁLDÁSUL ADTA
ÉS MEGSZENTELTE A HÁZASSÁGOT.

EZT KÍVÁNJA TENNI MA IS, A BŰN ELLENÉRE IS,
S MEG IS TESZI AZOK JAVÁRA,
AKIK ENGEDELMESKEDNEK RENDELÉSÉNEK,
ÉS IGÉNYLIK A SEGÍTSÉGÉT

A Szentírás határozottan kijelenti a házasság szentességéről: »Tisztességes pedig minden tekintetben a házasság és a szeplőtlen házasság...» (Zsid. 13:4) Ellen G. White a következőket írja: »Isten kötelezővé tette a házasság törvényét Ádám utódai számára, az idők végezetéig. Amit az örökkévaló Atya jónak jelentett ki, az mindig áldás és a fejlődés törvénye az ember számára. Isten minden jó adományát, így a házasságot is eltorzította a bűn. Az evangélium célja azonban az, hogy visszaállítsa eredeti szépségébe és tisztaságába. Egyedül Isten kegyelme képes a házasságot azzá tenni, amivé Isten rendelése folytán lennie kell: az emberiség áldására és nemesbítésére szolgáló intézménnyé. Így a földi családok is jelképezhetik – egységük, békéjük és szeretetük által – a mennyei családot.» (*Gondolatok a Hegyi beszédről*, 67. o.)

A HÁZASSÁGI PROBLÉMÁK RENDEZÉSE, GYÓGYÍTÁSA, KIKÜSZÖBÖLÉSE

A házasság első heteit „mézeshetek”-nek szokás mondani. Általában így is van. Mindkét fél boldog, örül a választottjának, és szeretik egymást. Úgy érzik és gondolják, hogy ők soha meg nem bántják egymást, soha senki más nem fogja érdekelni őket. Ez mind helyes, így is kell lennie. Az ószövetség törvényhozása is elismerte és méltányolta ezt: »Hogyha valaki újonnan vesz feleséget, ne menjen hadba, és ne vessenek reá sem-

miféle terhet, egy esztendeig szabad legyen az ő házában, és vidámitsa a feleségét, akit elvett.” (V. Móz. 24:5) Bár csak így maradna ez mindvégig! Bár csak a forró szerelemből igazi, kitartó szeretet és megbecsülés alakulna ki! A házasság első évét vagy éveit ugyanis általában már korántsem lehet „mézeséveknek” nevezni. A következő idézetek rámutatnak ennek okára:

„Bármily óvatosan és bölcsen lép valaki házasságra... a valóságos egyesülés a későbbi évek munkája. Az élet terhei, gondjai nyomán az új pár elől eltűnik a regényesség, amellyel a képzelet gyakran körülveszi a házasságot. Férfi és nő megismerik egymás jellemét, úgy, ahogyan ez korábbi kapcsolatukban lehetetlen volt. Ez nagyon kritikus időszak. Egész életük boldogsága és hasznossága attól függ, hogy most a helyes utat választják-e.” (Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*, Az otthon alapítói c. fejezet)

Két különböző és bűnre hajló emberi természet összehatalálkozása, összeütközése és összezsizsolódása az állandó együttélés során – ez okozza tehát az első évek igen gyakori és komoly nehézségeit, még az egymást igazán szerető házaspárok között is. Minél igazabb azonban egymás iránti szeretetük, minél hosszabb, alaposabb ismeretség után kötöttek házasságot, és minél komolyabb – önuralmat és szeretetteljes alkalmazkodást gyakorló – keresztények, annál könnyebben, annál kevesebb sérüléssel vészlik át ezt a kritikus időszakot.

De mi az a „helyes út”, amelyet választaniuk kell, hogy a szeretetet megőrizve legyőzzék a nehézségeket? A házasság kezdeti, örömteljes és boldog állapota addig marad meg, amíg tisztelik egymást, és nem gondolkodnak könnyelműen egymásról. Tehát félnek attól, hogy megbántsák a másikat. Sajnos, általában csak a házasság megkötése előtt igyekeznek ilyen lenni a két fél. Mind-egyik igyekezik, hogy a másik a lehető legjobbnak lássa... De ahogy kezd szűnni a házasság újszerűsége, s kezdik megszokni az életnek ezt az új állapotát, egyre kevésbé törődnek ezzel.

Ellen G. White ezt a döntő jelentőségű tanácsot adja: „Határozzátok el, hogy sohasem szomorítjátok meg egymást!” (*Adventista otthon*)

Sohase mondjanak ki indulatból olyan sértő, gyűlölködő szavakat (pl. „utállak, látni sem akarlak, elválok”, közönséges, sértő jelzőket stb.), amelyeket maguk sem gondolnak komolyan. Soha, semmilyen körülmények között ne emeljenek kezét egymásra! Függetlenül attól, hogy nem is egészen úgy gondolják vagy akarják, a kár és a veszély óriási:

„Sokkal gyakoribb, hogy a házasság felbomlásának története apró konfliktusok sorozatából áll. Ha valaki megkarcolja a kezét, sérülése néhány nap alatt könnyen begyógyul. Ha azonban szándékosan, ugyanazon a helyen, ugyanolyan erővel, ugyanolyan módon naponta karcolná meg a kezét, néhány hét alatt komolyabb sérülés, néhány hónap múlva pedig már soha nyomtalanul el nem tűnő, mély seb keletkezne. Erre emlékeztetnek a házastársak mindennapos, apró vitái is. Ezeket rendszerint nyomon követi a kibékülés. Az idők folyamán azonban a viták élesednek, a harag már napokig tart, majd bekövetkezik az első nagy veszekedés, s előbb-

utóbb az egymást szerető emberek már gyűlölködve állnak szemben. Az utolsó pontként azután a legtöbb esetben elcsattan a pofon is... a legtöbb válás tettlegességgel végződik.” (Dr. Csiki Ottó: *A modern házasság problémái*, 59. o.)

Azt kell mindenáron elérni, hogy ebben az időszakban ne szokják meg a vagdalkozást, durva sértegetést, veszekedést, hanem szeretetteljes, intelligens módon beszéljenek meg, rendezzenek el minden felmerülő problémát, higgadt jóakarattal és bizalommal. Így ahelyett, hogy a veszekedést és goromba beszédet szoknák meg, már a házasság korai szakaszában szokásukká válik annak a magatartásnak és lelkületnek a gyakorlása, amelyről így olvashatunk:

„Ámbár előfordulhatnak nehézségek, zavar és csüggedés, se a férfi, se a nő ne táplálja azt a gondolatot, hogy egybekelésük hiba volt és csalódás számukra. Határozzátok el magatokat, hogy egymás számára mindenné lesztek, amennyire csak lehet. Tanúsítsátok egymás iránt ugyanazt a figyelmességet, mint kezdetben. Minden módon bátorítsátok egymást az élet harcaiban. Gondolkozzatok azon, hogyan segíthetitek elő egymás boldogságát! Uralkodjék köztetek kölcsönös szeretet és kölcsönös béketűrés. Akkor a házasság ahelyett, hogy a szeretet végét jelentené, a szeretet kezdete lesz. Az igazi barátság melegsége, a szeretet, amely szívet szívvé egybeköt, a mennyei örömek előíze. Mindenki inkább adjon szeretetet, mint elvárja azt. Ápoljátok magatokban mindazt, ami nemes, és legyetek készek egymásban a jót elismerni! Az a tudat, hogy megbecsülnek minket, csodálatosan hat ránk, és nagy megnyugvást ad. A részvét és a tisztelet elősegítik a tökéletességre való törekvést, és maga a szeretet is gyarapszik, ha nemes célokra ösztönöz.” (Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*, Az otthon alapítói c. fejezet)

HOGYAN GYÓGYÍTSUK A SZERETET
CSÖKKENÉSÉT, HA MÁR MINDKÉT FÉL ISMERI
ÉS MEGVETI EGYMÁS HIBÁIT,
HA MÁR SOK SÚLYOS SÉRELEM TERHELI FÁJÓJÁN
EGYMÁSHOZ VALÓ VISZONYUKAT?

Megváltónk szemlézése és követése, lelkünkbe fogadása segíthet ezen egyedül. Ő megtanít bennünket arra, hogy a bűnöket, sérelmeket nagylelkűen megbocsásuk, jóval gyógyítsuk, és a bűn sok rútsága ellenére szeressük egymás lelkét mély, igaz, megmenteni, felemelni vágyó szeretettel. Jézus megtanít felismerni egymásban a jobbra vágyakozó, igaz lelket a sok gonosz szó és cselekedet mögött is, és ebben bízni, erre építeni.

„A vallásosságra nagy szükség van az otthonban. Csak ez képes elejét venni a sok bajnak, amelyek olyan gyakran keserűvé teszik a házasságot. Csak ott lehet úrrá az igazi, őszinte és mély szeretet, ahol Krisztus a vezető. Ekkor egyesül a lélek a lélekkel, s így olvadnak harmóniába... Ha Istent mindenekfelett szeretik, egymást is szeretni fogják az Úr parancsa szerint. Előzékenyen bánnak társukkal, egymáshoz vonzódnak szívük

szerint. Kölcsönös önmegtagadásuk és önfeláldozásuk következtében egymás áldásává válnak.” (Ellen G. White: *Adventista otthon*)

Nem szabad elhanyagolni, sőt ápolni kell a hitélet közös gyakorlását, mindenekelőtt a közös imát. Ez hatalmasan segít az egymás előtti megalázkodásban, őszinteségekben és a bűn elrendezésében.

A SZERETET MAGATARTÁSÁNAK
MEGSZILÁRDÍTÁSA ÉS VISSZASZERZÉSE
ÉRDEKÉBEN FONTOS,
HOGY GONDOT FORDÍTSUNK
A SZERETET GYAKORI KIFEJEZÉSÉRE

Előfordul, hogy a házaspár egyik gyengeségnek tartja a szeretet kifejezésre juttatását. Az udvariasságot, kedves szavakat, figyelmességet, előzékenységet csak másokkal szemben tudja elképzelni, de az otthonban ezt túl megalázónak tartja. Egy házaspárnak írta Ellen G. White:

„A ti házasságotok nagyon hasonlít a sivataghoz – kevés benne a kellemes zöld folt, amelyre jó lenne visszatekinteni. Pedig nem kellett volna így történnie. A szeretetnek önmagában nincs életerej, csak akkor él, miként a tűz is csak akkor ég, ha táplálják fűtőanyaggal. Te, kedves testvérem, úgy éreztél, hogy méltóságodon alul cselekszel, ha nyájas és közvetlen vagy, s nem kerestél alkalmat arra, hogy kimutasd szeretetedet feleséged irányában, kedves szavakkal és előzékeny viselkedéssel. Nagyon hamar változnak az érzelmeid, és rendkívüli módon befolyásolnak a körülmények.

Sokan vannak, akik a szeretet kifejezését gyengeségnek tartják és tartózkodnak tőle, s ez a másikat eltaszítja... Őrizkedjünk az ilyen tévedéstől! A szeretet nem állhat fenn sokáig anélkül, hogy kifejezésre ne jusson. Ne engedd, hogy annak szíve, akivel össze vagy kötve, megszomorodjék a kedvesség és együttérzés hiányában...” (*Adventista otthon*)

Egyetlen emberi kapcsolat sem lehet tartós az elnézés, türelem és megbocsátás nélkül. A legjobb házasság sem. „A szeretet és a kölcsönös béketűrési gyakorlása nélkül semmilyen földi hatalom nem tudja a férfit és a nőt a keresztény frigyen megtartani.” (*Adventista otthon*)

Mivel a házasságban két akarat van, két természet – s egyik sem tökéletes –, így a házasság az, ahol a leginkább kell gyakorolni az elhordozást, elszenvetést, megbocsátást. A következő igék gyakorlása különösen szükséges a házasságban: „Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.” (Gal. 6:2) „Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel elszenvetvén egymást szeretetben, igyekezzén megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékében.” (Ef. 4:2–3) „Öltözzetek föl azért – mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek – könnyűlelkű szívvel, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést. Elszenvetvén egymást és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna; miképpen a Krisztus is meg-

bocsátott néktek, akképpen ti is.” (Kol. 3:12–13) Másrészt a házasságban nagyon nagy hangsúlyt kap a rossz jóval való meggyőzése – sőt megelőzése – mint elv: „Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését, a megbántó beszéd pedig támaszt haragot. A nyelv szelídsége életnek fája, az abban való hamisság pedig a lélek gyötrelme. A haragos férfiú szerez háborúságot, a hosszútűró pedig lecsendesíti a háborgást.” (Péld. 15:1, 4, 18)

„Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogynem az egynek; mert azoknak jó jutalmuk van az ő munkájukból. Mert ha elesnek is, az egyik felemeli a társát. Jaj pedig az egyedülvalónak, ha elesik, és nincsen, aki őt fel emelje.” (Préd. 4:9–10)

A HÁZASSÁGBAN ALAPVETŐ, HOGY A TÁRSÁK
SOHA NE ADJANAK OKOT A FÉLTÉKENYSÉGRE,
A LEGKISEBB MÉRTÉKBEN SEM –
VISZONT NE IS GYANÚSÍTSÁK, VÁDOLJÁK EGYMÁST
BETEGES, KÖTEKEDŐ MÓDON,
ÉRTELMENTLENÜL, JOGTALANUL

Ilyen természetű vád kimondása nagyon súlyos bizalmatlanság kifejezése a másik fél iránt. Ha alaptalan, akkor igen nagy sértés. Ha viszont a legkisebb alapot adja valaki erre a másiknak, ez ugyancsak a legsúlyosabb bizalom- és szeretetrombolás. Döntő a következő idézet megszívlelése:

„Minden családot szent kör vesz körül, amely maradjon sértetlen! Senki másnak nincs joga ebbe a körbe belépni. Sem a férfinak, sem a nőnek nem szabad megengednie, hogy valaki mással megossa azt a bizalmat, amely csak a társát illeti meg.” (Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*, Az otthon alapítói c. fejezet)

Az a „másvalaki”, akit az otthon ügyeibe beavat a házaspár egyik, nemcsak ellenkező nemű lehet, hanem esetleg a férj barátja, a feleség barátnője, szülők stb. Ez mind árt a házasságnak, és joggal kifogásolható. Viszont az ilyen problémát csakis szeretettel, higgadt megbeszéléssel lehet elrendezni. Szeretetet nem lehet kikövetelni, számon kérni, kikényszeríteni, hanem csak kiváltani és megnyerni!

Másrészt viszont ne legyen a család magába zárkózó. Ha az egyik fél egészségtelen gondolkodású, ne akarja a saját helytelen felfogása szerinti életre kényszeríteni a másikat, hanem inkább ő változzék a helyes irányba. Ne féltékenykedjék mindazokra, akikkel a házastársa szeret beszélgetni, vagy arra, amivel szeret foglalkozni. Lélekölő az ilyenfajta értelmetlen zsarnokság, és kísérlet arra, hogy rabszolgaságban tartsa a másikat.

Fogadjuk el az ihletett tanácsot: „Emlékezzetek azonban arra, hogy nem abban áll a boldogság, hogy magatokba visszavonuljatok és megelégedjétek a szeretet egymásra árasztásával. Környezetetek boldogabbá tétele érdekében ragadjatok meg minden alkalmat! Emlékezzetek rá, hogy valódi öröm csak az önzetlen szolgálásban létezik.” (Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*, Az otthon alapítói c. fejezet)

Vankó Zsuzsa

Afrika-misszió II. rész

A kongói élet minden területét igyekeztünk megismerni. A vízumszerzéssel, lelkeszek és egyházi vezetők megismerésével, néhány adomány átadásával teltek az első napok. A kongói lelkeszek időnként támogatást kapnak nyugati testvérektől. Mi a románosztrák származású Minea testvér és az itthoniak adományaiból igyekeztünk segítséget nyújtani nekik.

Tudakozódtunk az egyház helyzetéről, a különböző független adventista csoportokról, tevékenységükről, s ennek alapján tervezhettük negyvennapos ott-tartózkodásunkat. Terveink közé tartozott az iskolálatogatás is.

Mivel az oktatás és nevelés az alapítványunk egyik célja, sok időt fordítottunk erre a területre. Felfedeztük, hogy az iskolák, nevelési intézmények hatalmas evangelizációs eszközök is lehetnek. Kongóban a törvény szerint az egyházi iskola a saját nevelési programját és módszereit alkalmazhatja, terjesztheti hitét az iskolán belül. Például kötelezővé teheti az imaházba, hittanra járást a diákok számára. A kis és nagy egyházak között nem tapasztalható különbség az evangéliumterjesztés terén. A diákok és a szülők egyetértenek az evangéliumterjesztés módszereivel, valamint az iskola belső törvényeivel, engedelmességek az előírásoknak, ha a tanítás színvonalas.

Így az adventista egyháznak is lehetősége van hitelvi megismerte-

tésére egy olyan országban, ahol a nagy egyházak (katolikus, protestánsok) jobb anyagi lehetőségeik miatt jobban tudnak missziózni, s

meket keltő stílust az igehirdetésben és liturgiában.) Tehát az adventista üzenet nem olyan kívánatos az afrikaiak számára. Ezért az iskola

Az iskolák Kongóban – s Afrikában általában – döntő szerepet játszanak mind társadalmi szinten, mind az emberek hétköznapi életében. Mivel már több mint húsz éve minden oktatási intézményben – az óvodától az egyetemig – fizetni kell, az iskolák versenypályává váltak. Az tanulhat, akinek a szülei tehetősek, vagy ha úgy látják, hogy van értelme erre költeni. A szülők általában sokat fáradoznak azért, hogy kevés keresetükből iskoláztathassák gyermekeiket. Azonban a munkanélküliek nem tudják fizetni a tandíjat, az életszínvonal folyamatosan romlik, a helyzet egyre tragikusabb. Az állam már több mint húsz éve nem hozott létre új iskolákat, és a régieket sem újítják fel, nem fejlesztik. Mivel egyre kevesebb az iskola, két műszakban, reggel 7-től 12-ig és 12-től 17 óráig tanulnak a gyerekek. Általában egy tantárgyban kétszer annyi diák zsúfolódik össze (rosszabb esetben háromszor annyi), mint ahányan kényelmesen elférnének. Európaiak számára az ottani helyzet elképzelhetetlen. A tanárok gyakran nem kapnak fizetést az állami intézményekben. Többször sztrájkolnak, sőt tanévelmaradás is előfordul, mert egy éven át nem volt fizetés, s a tananyag befejezetlen maradt. A magániskolák stabilabbak, viszont magas a tandíj, az egyszerű emberek számára megfizethetetlen. A jó színvonalú magániskolákban 30–100 dollár a negyedévi tandíj, itt nem marad el a tanítás, nem sztrájkolnak a tanárok. A tanintézetek Kongóban még az eredeti küldetésüket töltik be mint oktató-nevelő intézmények: az iskola alakítja a gyermek jellemét, jövőjét és sorsát is nagymértékben meghatározza, hiszen elvileg mindenütt előnyben részesül, akinek legalább érettségije van – bár a korrupció miatt úgymint azt veszik fel, akinek van protekciója, a diploma már nem számít. Az iskolákban is nagyon elterjedt a korrupció és a zsarolás. Akinek van pénze és protekciója, az soha nem bukik meg, de ez ellenkezőleg is működik: azért bukhat meg valaki, mert nincs pénze.

egyre nagyobb teret hódítanak a karizmatikus felekezetek, mivel vallásgyakorlásuk külsőségei és tanításaik a nép kultúrájával és temperamentumával megegyeznek. (Ezért a nagy egyházak, féltve népszerűségüket, bevezették az érzel-

szerepe döntő lehet: megtaníthatja gondolkodni a gyerekeket, s már kicsiny koruktól szívükbe ültetheti a Biblia igazságait, a valódi Isten-hitet. Ezt a saját tapasztalatom is alátámasztja, mivel tizenkét éves koromtól két évig adventista gimnáziumba jártam, s ott hallhattam többek között a szombat igazságáról is. Mindez védőbástyát jelentett nekem a tévtanításokkal szemben, bár nem voltam adventista. Öt év múltán, amikor ismét találkoztam az igazsággal, már nem volt idegen számomra, mert megvolt az alap, amire építeni lehetett.

Minden szombaton gyülekezeteket látogattunk, tanítottunk, szolgáltunk, órákat tartottunk. Először a Saint City-i és a kingasani gyülekezetet látogattuk meg. A kongói gyülekezetekben is jellemző a laodiceai állapot, ugyanúgy, mint másutt. Itt is szükség van reformra és megújulásra, de van egy nagy különbség más országok gyülekezeteihez képest: nagyon pozitív a meleg fogadtatás, a szívéllyesség, a szívből fakadó öröm és mosoly. Depressziós keresztényt nem láttunk, bármennyire nyo-

morúságos az életük.

Saint Cityben szomorúan tapasztaltuk, hogy mivel általában nincs közös ebéd a gyülekezetekben, voltak testvérek, akik már előző nap sem ettek semmit, szombaton sem reggeliztek, sőt aznapi ebédjük is

bizonytalan volt. Odaadtuk nekik a szendvicseinket, amiket ebédre készítettünk magunknak.

A tipikus afrikai, egyszerű kingasani gyülekezetben más volt a helyzet. Számomra ez volt az egyik leg-szimpatikusabb gyülekezet. Az épület pálmafákkal, egzotikus virágokkal, trópusi növényekkel körülvéve, a teteje is növényekből készült, nem teljesen fedett, így ha szombaton esik, akkor elmarad az istentisztelet, mert megáznának a testvérek. Itt megtapasztalhattuk Isten

kegyelmét és hatalmát: a testvérek elmondták, hogy épp aznap reggel nagy fekete felhők borították az eget, és eső fenyegetett. Ők azonban összejöttek és fohászkodtak az Úrhoz, hogy távoztassa el az esőt, s fogadhassák a messziről érkező vendégeiket. A jó Isten meghallgatta kérésüket. Nem ez volt az egyetlen csoda. Megbetegedtem, és az Úr csodálatosan megsegített, meggyógyított egy komoly lázból vagy tüdőgyulladásból, ugyanis borzalmasan sokat köhögtem – ez egészen a szombat délelőtti istentiszteletig tartott. Amikor szolgálnom kellett, már elmúlt a köhögés.

A kingasani gyülekezetben nagyon meleg fogadtatásban volt részünk. A testvérek nagyon buzgók, nemcsak a vendégek iránt nyitottak, hanem az igazság iránt is. Tapasztalhattuk, hogy a gyülekezetek eléggé fiatalok a hitben. Kingasan sem kivétel: sok olyan alapvető kérdést tettek fel a testvérek, amelyek a mi magyarországi közösségünkben közismert dolgok. Így a délutáni alkalmon már nem a tervezett téma került sorra, hanem az adventmozgalom történetével kapcsolatos kérdéseikre kellett válaszolnunk.

Az istentisztelet rendje majdnem ugyanolyan, mint nálunk, de például a szombatiskola annyira elhúzódott, hogy fél egykor kezdődött a délelőtti istentisztelet. Minden program csúszik – ez Afrika. Persze türelmesek az emberek és ráérnek. A szombatiskola előtt Istennel szer-

zett tapasztalataikkal erősítették a többiek, és voltak, akik énekükkel dicsőítették az Urat.

Kongóban a külföldi vendégeknek szolgálniuk kell, valamilyen üzenetet kell átadniuk a gyülekezetnek. Így Kátai Zoltán testvérünket kérték meg a hálaadó szöveg olvasására, amelyhez rövid kommentárt kell fűzni, délután pedig az adventmozgalom történetéről és mai magyarországi helyzetéről kellett beszámolnia.

Az Otniel College tanterme

Egy (karizmatikus) vendég szerint nagyon jó volt a prédikáció Jézus második eljövételéről, s ki akarta fejezni háláját azzal, hogy kipucolja a cipőmet. Ezt elhárítottam, ezért megsértődött. Afrikában, különösen a karizmatikus gyülekezetekben bálványozzák a prédikátorokat.

A szombatiskolai tanítónak nagyon ügyesnek kell lennie, hiszen egy száztágú gyülekezetben csak hat-hét embernek van leckefüzete, mivel a többségnek nincsen pénze erre. Nagy hit és lelki fegyelem kell ahhoz, hogy az ember megvásárolja a Biblia-tanulmányt, amikor az aznapi kenyerre még nincs kilátásban. E téren a hitre és az Isten szerinti értékrendre kell tanítani az embereket („Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, ami Isten szájából származik” – Mt. 4:4). A szombatiskolai tanítóknak úgy kell készülniük és előadniuk a leckét, hogy ott és akkor mindenki számára érthető legyen. Néhány gyülekezetben az a szokás, hogy

szombaton kihirdetik, mi lesz a következő téma, és a legfontosabb igehelyeket lediktálják a gyülekezetnek. A testvérek ezzel együtt – illetve ennek ellenére – aktívak voltak, és izgalmas volt a tanulmány átvétele. Azért is tartott sokáig, mert mindenkinek adtak szót, aki csak jelentkezett.

Részt vehettünk egy felszentelési szertartáson. Kongóban a diakónusokat is felszentelik. És a tisztviselők feleségeinek külön-külön is áldást kérnek a férjük felszentelése után: úgy gondolják, hogy az asszonyok segítőtársai lesznek társuknak, és ők is az Úr munkájának végzésére szentelik életüket. Hiszen ugyanazokat a feladatokat végzik, amelyeket a lelkész, és minden más munkát is, ami csak adódik a gyülekezetben: látogatják a testvéreket, vendégeket fogadnak, Bibliaköröket szerveznek és vezetnek – ők a gyülekezet alapillérei.

A testvérek úgy szervezték, hogy ünnepélyesség tegyék a szombatokat, amikor a vendégeik leszünk, ezért volt ekkor a felszentelési ceremónia is. S az ekkor szokásos vendéglátásban is részesíteni akartak bennünket: ezeken az ünnepélyes alkalmakon nagy vendégséget igyekeznek szervezni a felszentelt családja és a gyülekezet, amire máskor nemigen kerülhet sor.

A kingasani gyülekezet a zugligeti testvéreknek afrikai mogyoróból és mbikából készült specialitást küldött kóstolóként. Ez a gesztus kifejezi, hogy hálásak voltak, ha valamilyen tudunk segíteni nekik – a kevesükből, a semmijükből próbálták kifejezni a hálájukat.

Minden afrikai tapasztalatunk – az iskolákban, az adventista gyülekezetekben látottak – azt erősítette bennünk, hogy jobban értékeljük magyarországi helyzetünket, és adjunk hálát az Úrnak. Ezért is írtuk le tapasztalatainkat, hogy mindannyiunk számára – itthoni szülőknek és gyermekeknek – tanulsággul szolgáljon mindennapi életünkben.

France Mutombo

Könyvkiadónk árjegyzéke

(2002. november 1.–december 31.)

Budapest, Remete u. 16/A

Nyitva: hétfő-csütörtök 8–17 óráig,

péntek 9–12 óráig

Tel.: (06-1) 391-0181; mobil: (06-30) 488-7753

Budapest, Benczúr u. 9.

Nyitva: hétfő-csütörtök 12–18 óráig,

péntek 10–14 óráig

Tel.: (06-1) 343-3333

BIBLIÁK, BIBLIAI ATLASZOK

Biblia – kis családi	2100 Ft
Biblia – standard	1350 Ft
Bibliai atlasz	2600 Ft
Pál apostol utazásai (falitérkép)	13 900 Ft

ELLEN G. WHITE KÖNYVEI

A gyermeknevelés bibliai alapelvei	450 Ft
A megváltás története	1500 Ft
A nagy Orvos lábnymán	1400 Ft
Az apostolok története	1300 Ft
Az evangélium szolgálói	1000 Ft
„A Te Igéd igazság”	600 Ft
Bizonyágtételek V. kötet	1700 Ft
Bizonyágtételek VII. kötet	800 Ft
Bizonyágtételek VIII. kötet	800 Ft
Bizonyágtételek prédikátoroknak	1100 Ft
Gondolatok a Hegyi beszédről	500 Ft
Gyermeknevelés	1100 Ft
Jézus élete	1750 Ft
„Készítsétek az Úrnak útját!”	120 Ft
Kiben bízhatunk? I–IV.	400–400 Ft
Kiben bízhatunk? (válogatás)	800 Ft
Korszakok nyomában	900 Ft
Krisztus példázatai	1450 Ft
Krisztushoz vezető lépések	450 Ft
Levelek szerelmes fiataloknak	260 Ft
Próféták és királyok	1450 Ft
Szemelvények	
Ellen G. White írásaiból I.	1400 Ft
Szemelvények II. (kemény kötésben)	1400 Ft

Szemelvények II. (puha kötésben)	1250 Ft
Igehirdetések és beszédek I.	400 Ft
Igehirdetések és beszédek II.	600 Ft
Tanácsok a gyülekezeteknek	1000 Ft
Tapasztalatok és látomások	400 Ft
Pátriárkák és próféták CD-melléklettel	1800 Ft
Válaszd az életet!	400 Ft

EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD

A Biblia a helyes táplálkozásról	1100 Ft
A néma járvány: csonttritkulás	420 Ft
Étrendi és táplálkozási tanácsok	1300 Ft
Döntő bizonyíték	4250 Ft
Házi gyógymódok	990 Ft
New Start-konyha	1200 Ft
Reformkonyha	420 Ft

EGYÉB KIADVÁNYOK

A babonáság varázsa	380 Ft
A Biblia az álmokról	100 Ft
A Biblia a bűnrendezésről	100 Ft
A Biblia szellemében	250 Ft
A bibliai régészet...	400 Ft
A boldogság törvénye	1000 Ft
A kálvinista kereszt	300 Ft
A keresztény növekedésről	70 Ft
Akik szelet vetnek...	200 Ft
A leggazdagabb barlanglakó	550 Ft
Amit a tizedről tudni lehet	100 Ft
Anyagi függetlenség I.	120 Ft
Anyagi függetlenség II.	170 Ft

A pápaság mint ökumenikus probléma	150 Ft
A polgári kormányzat...	200 Ft
Arany János és az evangélium	200 Ft
A szeretet művészete	790 Ft
A szentélyszolgálatról egyszerűen	380 Ft
A szombat története	2300 Ft
A vasárnapkérdés	200 Ft
A világ helyzete 2001	1200 Ft
A világ helyzete 2002	1500 Ft
A világ útvesztője...	400 Ft
Az 1888-as üzenet	400 Ft
Az én hangszerem: az orgona	900 Ft
Az ember és az igazság	350 Ft
Az ima ereje	290 Ft
Betlehemi szerelmi történet	480 Ft
Bibliai olvasókönyv	400 Ft
Boldog házasság – hogyan?	400 Ft
Constantinus császár adománylevele	250 Ft
Döntés a Jordánnál	480 Ft
„Én vagyok, ne féljete!”	150 Ft
Ellen G. White Európában	250 Ft
Ellen G. White élete és szolgálata	500 Ft
Ellen G. White mindennapjai	500 Ft
Ezen a kösziklán	200 Ft
Erkölc és iskola	200 Ft
„Felettébb tiszta...”	600 Ft
Fúj a szél	200 Ft
„Hallass örömet velem!”	250 Ft
Habakuk próféta könyve	150 Ft
Hit vagy hagyomány?	150 Ft
Hitünk énekei	1100 Ft
Hitünk énekei (spirálos)	1100 Ft
Isten küldött egy embert	550 Ft
„Istenünk beszéde mindörökre megmarad”	1250 Ft
Jézus boldogmondásai	200 Ft

Jézus Krisztus élete a művészetekben	2200 Ft	GYERMEKEKNEK	Naptár 2002	100 Ft
Jézus Krisztus apokalipszise I.	1000 Ft	Az egészségem titkai (kifestő)	Notesz (kicsi)	70–100 Ft
Jézus Krisztus apokalipszise II.	1200 Ft	Az özönvíz (kifestő)	Notesz (nagy)	120 Ft
Jön a vasárnap	600 Ft	Bibliai történetek		
Kezdetben...	250 Ft	Bibliai jellemtulajdonságok	FŐISKOLAI TANKÖNYVEK	
Kérlek, Istenem...	500 Ft	Az egészség nyolc alapelve	Dogmatika II.	450 Ft
Kis eszmetörténet	350 Ft	Fehérke	Dogmatika III.	450 Ft
Kis káté	700 Ft	Gyermektanulmányok (1–16. szám)	Egyetemes egyháztörténet I.	800 Ft
Legyetek józanok!	300 Ft	Ki segítőkész?	Egyetemes egyháztörténet II.	500 Ft
Legyőzhető-e a depresszió?	200 Ft	Kincsek a tengernél	Filozófiatörténet	1500 Ft
Lesz-e holnapunk?	180 Ft	Lépések a boldogság felé	Héber nyelvkönyv	1500 Ft
Levél a vallási türelemről	200 Ft	„Példázatban mondottam... ”	Újszövetségi görög szótár	750 Ft
Megelőzhető-e az AIDS?	150 Ft		János evangéliuma I/1.	450 Ft
Mi az ökumenizmus?	150 Ft	SZÓRÓLAPOK		
Miért csodálkozol?	130 Ft	Az imádság ereje	CD-ROM KÖNYVEK	
Mit mond a Biblia...?	400 Ft	Az egészség nyolc alapelve (11 részes sorozat)	BIK-könyvtár CD 1.0 (BIK-kiadványok)	2500 Ft
„Ne félj, csak higgy!” (I–II.)	400–400 Ft		A szeretet bibliai tanításai CD	2500 Ft
Ómega	380 Ft	KÉPESLAP, KÖNYVJELZŐ, NAPTÁR, NOTESZ	A szeretet bibliai tanításai CD (OEM)	1500 Ft
Szerelemről minden házaspárnak	720 Ft	Igehelyes kártya	Döntő bizonyíték CD	1500 Ft
Té is járhatsz a vízen	300 Ft	Képeslap	Élet és egészség CD	2500 Ft
Tisztaság, szerelem, házasság	180 Ft	Képes levelezőlap	Élet és egészség CD (OEM)	1500 Ft
Van-e keresztyén pedagógia?	200 Ft	Könyvjelző		
Zakariás próféta könyve	400 Ft	Naptár 2001		
Zsoltárok világa	690 Ft			

könyvterjesztés

2002. NOVEMBER ELSEJÉTŐL

MÓDOSUL A TERJESZTŐI HOZZÁJÁRULÁS MÉRTÉKE

Közösségünk könyvkiadója a kiadványok eladási árából a következő engedményeket nyújtja a könyvterjesztők részére:

- készpénzes vásárlás esetén: 25% engedmény,
- bizományos vásárlás esetén: 10% engedmény.

Terjesztői hozzájárulást nem tudunk biztosítani belmissziós kiadványok (pl. szombatiskolai *Biblia-tanulmány*, *Az Idők Jelei* folyóirat, *Bizonyságtételek*); főiskolai jegyzetek; más kiadóktól (pl. Advent kiadó, Kálvin kiadó) terjesztésre átvett kiadványok vásárlásakor, valamint a 2000 Ft-ot meg nem haladó vásárlás esetén.

A könyvterjesztői szolgálat további feltételeiről igénylésre részletes tájékoztatót küldünk.

A tájékoztató és a könyvrendelés megkönnyítése érdekében a jövőben rendszeresen részletes megrendelőlapokat küldünk minden gyülekezet részére.

Czinkota András

Könyvterjesztés a Déli pályaudvaron

„Minél szélesebb körben terjesztjük kiadványainkat, annál nagyobb lesz az igény az olyan könyvek iránt, amelyek érthetővé teszik az igazság Igéjét. Sokan vannak, akik keresik a világhosszot. Ha széles körben terjesztenénk lapjainkat, röpiratainkat és könyveinket, akkor sok ember felismerné, hogy éppen ez az, amit keres...” (Ellen G. White: Bizonyásgátételek IV., 391–392.)

Először húsvétkor két hétre, majd a ballagások idején egy hónapra, végül nyáron két hónapra lehetőséget kaptunk asztali könyv-árusításra a Déli pályaudvar legforgalmasabb helyén, a metrókijáratnál szemben. Eddig, tudomásunk szerint, csupán egy-két testvérünk árusította könyveinket budapesti pályaudvarokon, de ők sem napi rendszerességgel, nem ilyen széles választékban és kazettákkal bővítve a kínálatot.

Húsvét előtt kicsit szorongva kezdtük a munkát, vajon mit szól megjelenésünkhöz a „tömeg”. A könyvterjesztés létrejöttének körülményei azonban reménységre adtak okot: az állomásfőnök azonnal engedélyezte a könyvterjesztést számunkra, és az illetékes kolléganőjéhez küldött. Ő is egyetértett céljainkkal (könyvkiadónk egyének és közösségek – különösképpen a családok és az ifjúság – javát szolgálja), és minden tőle telhető segítséget megadott nekünk. Már az első találkozásunkkor őszinte beszélgetés alakult ki közöttünk. Megtutuk, hogy egy súlyos balesete (amelyből felgyógyult) következtében sokkal érzékenyebbé vált az

emberi élet minősége iránt, látja a fiatalok állapotát, és jöveteleink előtt is azon gondolkodott, hogy milyen lesz a jövő, ha így halad az emberiség. Ezért fogadott minket „tárt karokkal”. Közreműködésével minimális területbérleti díjat fizettünk, könyveinket a vasút területén tárolhattuk.

Az elmúlt három és fél hónap tapasztalatai azt bizonyítják, hogy az emberek érdeklődése állandó a kiadványaink iránt, nem korlátozódik csupán az egyházi ünnepekre. Az átutazó sokasághoz képest nyilván kevés ember állt meg az asztalunknál, de szinte folyamatos volt az érdeklődés, beszélgetés, vásárlás. Szeretnénk néhány tapasztalatunkat megosztani *Az Idők Jelei* olvasóival is:

– Egy hölgy örömmel vette el a szeptemberi egészségügyi sorozatunk meghívóját. Látva a programokat, többet is kért, mert saját üzletében ajánlani szeretné ezeket a vásárlóinak.

– Egy idősebb házaspár állt meg az asztalunknál. Felfedezték Reisinger János nevét a könyvcímek között, és azonnal beszélgetni kezdtek velünk. Kiderült, hogy Izraelbe kivándorolt zsidó házaspár. Az interneten keresztül nézik a *Látók, szójatok!* és a *Legszebb vonások* műsorait. Sajnos az I. műhold hatósugarán kívül esnek, de a kábelen fogható az ATV. Elmondták, hogy már csak két napig tartózkodnak Budapesten, de egyik legfőbb vágyuk valahol élőben hallgatni János előadását. Épp másnap volt ő a Benczúrban, ezért ajánlottuk, hogy menjenek el a szombati istentiszteletre. Szigorúan veszik a szombatot. Sajnos nem tudjuk, hogyan döntöttek.

– Egy Fülöp-szigeteki asszonyka jött a könyvespultunkhoz. Angolul

beszélgettünk, angol nyelvű bibliai irdalom vagy keresztény könnyűzene iránt érdeklődött. Ő maga rendszeresen olvassa a Bibliát. Jó lett volna, ha Ellen G. White műveiből néhány angol példány is van az asztalunkon...

– Elegánsan öltözött férfi lépett a pulthoz. Egy pillantással felmérte az irodalmunkat, majd megkérdezte, milyen internetcímen nézhetné meg a könyveinket. Sajnos nem tudtuk a pontos címet, ezért elkértük az e-mail címét, és megígértük, hogy elküldjük neki a könyvkatalógusunkat. Van, aki így szeret vásárolni.

– Egy fiú lelkesen vásárolt a jogi egyetemi előadásokon készült kazettákból. Külseje, tetovált karjai és ujjai alapján nem gondoltuk volna, hogy milyen lelkes Biblia-olvasó. Örömmel fogadta az ATV-s szórólapot. Nem tudott a műsorról, pedig szereti Reisinger János előadásait hallgatni.

– Egy fiatal lány az *Útjelző* című újság iránt érdeklődött. Elmondta, hogy édesapja evangélikus lelkész, és nem jó szemmel nézi leánya kezében a könyveinket. De őt mégis ez érdekli. Kérte, hogy a lap korábbi számait postázzuk neki. Az így megkapott újságok árát el is küldte nekünk, s lelkesen olvassa ifjúsági lapunkat.

– Egy hölgyről biztosan tudjuk, hogy eljött a törököppányi táborunkba a Déliben kapott tábort meghívónak köszönhetően, és jól érezte magát.

– Egy középkorú férfi már kiejegyzetelt *Korszakok nyomában*-nal jött a Benczúr utcába, hogy másnak is vásároljon belőle.

Többen adták meg a nevüket, címüket, hogy küldjünk értesítést az

A Biblia-kör

AZ EREDMÉNYES EVANGELIZÁLÁS ELENGEDHETETLEN ESZKÖZE

Egy újabb evangelizációs idény előtt, amikor gyülekezeteinkben az idei missziófeladatainkat tervezzük, szeretnénk föleleveníteni Ellen White *Evangelizálás* c. könyvéből azokat a tanácsokat, amelyek a Biblia-köri evangelizációs munka jelentőségét hangsúlyozzák. Sajnos mindannyian tudjuk, hogy missziómunkánk során ezeket a szempontokat mindeddig nem vettük elég komolyan és nem épültek be maradéktalanul evangelizációs gyakorlatunkba. E ténnyel szembesülhetünk akkor is, ha számba vesszük evangelizációs szolgálataink erőfeszítéseit (időben, anyagi ráfordításban, emberi energiában), és ennek arányában megvizsgáljuk munkánk eredményességét, hatékonyságát. Természetesen ebben a szolgálatban a mennyiségi mutatók nem minősíthetik valóságosan az elvégzett munkánk értékét, azonban bizonyos elemzésre, átgondolásra, s újabb utak, módszerek kidolgozására és kipróbálására mindenképpen ösztönözhetnek.

A *Bizonyágtételek* tanácsai alapján, ahol csak mód, igény és lehetőség adódik, ajánljuk, hogy az előadásokkal párhuzamosan (egy-két előadás után) indítsunk Biblia-köri beszélgető alkalmakat. Kérünk beneteket, hogy az alábbiakban vázolt eszmei és gyakorlati szempontokat a tervezés és a kivitelezés előtt a gyülekezetekben, missziócsoportokban közösen beszéljétek meg.

„Mennyben született módszer. A Biblia-órák tartásának terve: mennyben született eszme. Sokan – férfiak és nők – foglalkozhatnak a missziómunkának ezzel az ágazatával. E munka során fejlődhetnek, s Isten hatalmas embereivé válhatnak. Ezen az úton Isten Igéje ezrekhez juthat el, a munkások pedig személyes kapcsolatba kerülnek minden néppel és nyelvcsaláddal. Így

jut be a Biblia a család körébe, és szent igazságai a lelkiismeretbe véssődnek. Megkérjük az embereket, hogy olvassák a Szentírást, vizsgálják meg és ítélik meg önmagukat, s ezután már övék a felelősség, hogy elfogadják vagy elvetik a mennyei világosságot. Isten nem engedi meg, hogy az Őerte végzett drága munka ne hozza meg gyümölcsét. Az Ő nevében végzett minden szerény, alázatos munkát sikerrel koronáz.

Biblia-munka: alapos módszer. Minden nagyvárosban, ahol elkezdjük a munkát, szilárd alapot kell lefektetnünk. Az Úr módszereit kell követnünk. Házankénti munkával, családok körében tartott Biblia-órákkal kapcsolatot teremthetünk a lelkekkel, akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot. A Biblia-munkás az Írások feltárása, ima, hite gyakorlása által tanítsa meg az embereket az Úr útjaira.

Olykor megfelelőbb a Biblia-munka, mint a nyilvános előadás. Isten egyszer egy helységet mutatott nekem, ahol sátorelőadásokat tartottunk. Nagy előkészületeket tettünk, nagy költségekkel, hogy az egész községet felébresszük – s bizonyos értelemben fel is riadt. Ugyanis felhívták az ott lakók figyelmét az igazságot hirdető «veszélyes tévedéseire». Riadót fújtak, hazugságokat ismételtettek. Igen hatásosan alkalmazták a »meg ne hallgasd!«, »maradj távol tőlük!« figyelmeztetést. A szervezők csalódtak, mert fáradozásaik hiábavalónak bizonyultak, csak kevesen jöttek el az előadásokra, s még kevesebben döntöttek az igazság mellett.

Rövid előadások – több Biblia-óra. Kerüld a hosszú prédikációkat! Az emberek a hallott előadásoknak a felét sem képesek megjegyezni. Rövid előadásokat tarts, de több Biblia-órát. Itt az ideje, hogy minden hitpontot világossá tegyünk, hogy olyanok legyenek, mint a mérföldkövek.

Tarts Biblia-órákat! Szeretsz prédikálni, alkalmat is kell kapnod, hogy prédikálj mindenütt, ahová

induló evangelizációs sorozatainkról. Érdekes, hogy nemcsak budapesti, hanem szombathelyi, soproni, Balaton környéki sorozatok iránt is érdeklődtek. Ne felejtsük el, hogy innen indulnak Nyugat-Magyarországra a vonatok.

Nagyon sok *Látók, szóljatok!*-szórólapot, főiskolai tájékoztatót és tábort meghívót tudtunk eljuttatni az emberekhez, nemcsak budapestiekhez, hanem vidékre is a pályaudvaron átutazókon keresztül. (Visszajelzéseink szerint a tévésorozat egyre ismertebb lesz az országban.)

Es végül egy kis „beszédés” statisztika: a három és fél hónap alatt több mint 500 db hangkazetta fogyott (vannak visszatérő vásárlóink, akik igénylik, hogy folyamatosan bővítsük kínálatunkat), könyvet pedig közel 700 000 forint értékben vásároltak tőlünk. Leginkább az olcsó, rövid, aktuális témákkal foglalkozó irodalom iránt volt igény.

A következő könyvekből fogyott a legtöbb: *A Biblia az álmokról*, *A Biblia a bűnrendezésről*, *Üzenetek*, *Legyőzhető-e a depresszió?*, *Jézus boldogmondásai*, *Tisztaság, szerelem, házasság*, *Reformkönyha*.

A Biblia, a Mit mond a Biblia..., a reggeli dicséretes könyvek, életmódkönyvek, gyermeknevelési és házassági tanácsadó könyvek iránt szintén állandó a kereslet, ha szerényebb is a vásárlás.

A munkában kb. húsz testvérünk állandó munkatárs, de hatvan-hetvenen vettek már részt ebben a szolgálatban, s ahogyan telik az idő és folyamatos a munka, egyre többen jelentkeznek. Úgy tapasztaljuk mindnyájan, akik részt vettünk e könyvterjesztésben, hogy Isten áldása nyugszik rajta. Ő tartja fenn továbbra is ezt a lehetőséget, és mi szeretnénk munkálkodni, amíg csak lehet (hamarosan átépítik a Délit), „amíg csak nappal van”. Szeptember közepétől határozatlan időre meghosszabbították az engedélyünket. Reméljük, hogy a Déli pályaudvar átépítési munkálatainak kezdete még elhúzódik, s minél tovább maradhatunk és „minél szélesebb körben” terjedhetnek kiadványaink.

Jóniné Kalcsó Zsuzsa

csak mégy. Ezen a téren jó munkát végezhetsz, de nem ez a lényeges, az elvégzendő munka – az embereket tanítani, nevelni kell. Ha felére rövidítenéd a szentbeszédet, jobbat tenne a hallgatóknak.

Szánj időt a tanításra, Biblia-órák tartására! A hittételeket véd a hallgatók elméjébe. Tegyenek fel kérdéseket, felelj rájuk a legvilágosabb, legegyszerűbb módon, hogy megérthessék a feltárt igazságot.

Taníts, ahogyan Krisztus tanított! Tanulmányozd példáját, tanítási módszereit. Csak kevés prédikációt tartott, de bárhová ment, tömegek gyűltek köréje, hogy oktatását hallgassák. Lelkészeinket nevelnünk kell, hogy inkább a mennyei minta szerint dolgozzanak. Eddig még nem kezdted meg a nevelés munkáját. Az emberek hallgatják majd prédikációidat, de csak keveset képesek megjegyezni az előadásokból, ezek pedig elvesztik az elmére gyakorolt hatásukat. Sok minden adódik az életükben, hogy elfojtsa az igazság magvát. Az Úr útja a legjobb út, hogy pontról pontra az elmébe vesse az igazságot, amelynek ismerete az emberek örök érdeke. Készítsd elő a szív talaját, s az így ültetett mag szárbá szökken s gyümölcsöt terem.

Alkalom a kérdések felvetésére. Ahol csak megvalósítható, minden egyes fontos előadást Biblia-óra kövessen. Itt a feltárt hitpontokat alkalmazhatjuk, kérdések vethetők fel, helyes eszmék ismertethetők meg az érdeklődőkkel. Több időt kell szentelnünk a hozzánk fordulóknak türelmes nevelésére, s alkalmat kell adnunk, hogy kiönthessék a szívüket. Az emberek oktatásra szorulnak, parancsra új parancsot, szabályra új szabályt kell kapniuk.

Külön összejövetelek tartandók az igazság iránt érdeklődők számára, akiknek tanításra van szükségük. Meg kell hívni őket, s mindenkinek, hívőnek és hitetlennek alkalmat kell adnunk kérdéseik felvetésére. Adj lehetőséget mindenkinek, hogy elmondhassa aggodalmait, küzdelmeit! Minden prédikáció, minden Biblia-tanulmány segítségével ismerjék fel, lássák meg az emberek, hogy minden általunk hirdetett hitétel, hitpont világossá válhat előt-

tük: az »Így szól az Úr« bibliai kijelentés alapján.»

EVANGELIZÁCIÓS BIBLIA-KÖRÖK VEZETÉSE

1. A Biblia-kör két fő típusa a résztvevők szerint

- Gyülekezeti Biblia-kör: megkevert, a gyülekezet életéhez csatlakozott hívők számára, hitmélyítés, ill. a Biblia tanításainak alaposabb megismerése céljából.
- Evangelizáló Biblia-kör: a Szentírás tanításai iránt érdeklődők számára (a továbbiakban erről a típusról lesz szó).

2. Hol helyezhető el a Bibliában ez az evangelizációs gyakorlat?

„Hirdettem néktek nyilvánosan és házanként...” (Ap. csel. 20:20) – a nyilvános előadás és a személyes beszélgetés között.

- „Nyilvánosan” – a nyilvános előadással annyiban rokon, hogy kiszámítható körülmények között, meghirdetett időpontban, nyilvános helyen, megadott témában tartjuk. (Jellemzői: irányítottság, ismeretközlő jelleg.)
- „Házanként” – a személyes beszélgetéssel pedig annyiban rokon, hogy meghitt körülmények között, lazább tematikával, kis létszámmal tartjuk. (Jellemzői: kötetlen kapcsolatteremtés, beszélgetés jelleg.)

A Biblia-kör ennél fogva a kiszámíthatóságot és a spontaneitást, a meghittséget és a tanulás élményét szerencsésen ötvözi, ezért szeretik, akik valaha megízlelték már, milyen egy igazi Biblia-köri beszélgetés.

„És leülvén beszélgeténk az egybegyűlt asszonyokkal...” (Ap. csel. 16:13) Ez az igevers a jó Biblia-kör eredményességére is utal. Lásd a folytatását: Lídia szívét ilyen körülmények között nyitotta meg az Úr.

3. A Biblia-kör céljai

- Felkínálni a bibliai ismereteket,
- beérlelni az előadás vagy egyéb ismeretség által felébredt érdeklődést,

- személyes kutatásra ösztönözni,
- személyes kapcsolatokat építeni az érdeklődőkkel.

4. A Biblia-kör alapanyagai

• Téma

Előny: irányítható a figyelem, alapozási lehetőség.

Hátrány: passzivitás veszélye (nem szólok, nem vagyok beavatatott, inkább hallgatom a „szakértők” egymást közti beszélgetését).

• Textus

Ez a klasszikus értelemben vett Biblia-kör: versről versre haladni egy kijelölt bibliai szakaszban.

Előny: mindenki egyenlő esélyekkel indul (előttünk fekszik a szöveg, csak abból indulunk ki); kedvet csinál az egyéni tanulmányozáshoz.

Hátrány: olyan témák is előjönnek, amelyek befogadására még éretlen egy társaság (pl. I. Korinthus közös olvasása közben a nyelveken szólás témája egyeseket vitára ingerel, mások, akik nem hallottak még erről, értetlenül állnak a kialakuló vita előtt).

5. Létszám

Két fővel már meg lehet kezdeni (ha jó a kör, úgyszólván bővülni fog); húsz főnél több résztvevő pedig már áttekinthetetlen, elvesz a meghittség, a gátlásosabbak nem szólalnak meg. Húsz fő fölött érdemes kettébontani a csoportot.

6. Ami a vezetőtől megkívántatik

- **Biblia-ismeret:** Bármilyen kérdés szóba jön, legalább eligazító jellegű választ tudjon adni. Biblia-ismerete alapján némi tekintélye legyen a kör résztvevői előtt.

És ha valamire mégsem tud válaszolni? Nem szégyen, ha bevallja, sőt még jó benyomást is kelt azzal, ha beismeri. A következő alkalomra utána néz.

- **Leleményesség:** szemléletessé teszi a tanítást, jó kérdésekkel élményt visz a beszélgetésbe, arra törekszik, hogy mint egy jó tanár, élményt nyújtson a többieknek.

Mi lehet egy Biblia-körön élmény? Megérteni valamit, közösen feltárni

egy igeszakasz üzenetét, megérteni egymás gondolatait stb.

- **Szeretet:** Jó légkört teremt a szívből fakadó udvariasság, figyelmesség, ezt megérik a résztvevők, és szívesen jönnek.

Mit jelent a szeretet a Biblia-körön? „Érdekel, hogy mit gondolsz, fontos a véleményed, nyugodtan elmondhatod” stb.

7. A vezető munkájának főbb mozzanatai

Bevezeti a beszélgetést, emlékeztet az elmúlt beszélgetés főbb megállapításaira, felolvassa az adott szakaszt, kérdésekkel élénkíti, ill. vágányon tartja a beszélgetést (egy jó kérdést mindig „a nyelve hegyén rejteget”!), a végén összegez. Szerepe valahol a „játékvezető” és a tanító között van.

8. A segítő

Feltétlenül szükséges egy olyan testvér jelenléte, aki *a)* többnyire hallgat (tudja, mi az: „*aranyalma ezüsttálon...*”), de nagyon figyel, ezért *b)* a kellő pillanatban segítségül érkezik (hozzászól, ha mindenki hallgat, fölveszi az elkallódott fonalat).

9. Kellékek

Szemléltetőeszközök – tábla, térkép, Bibliák, egyéb könyvek, esetleg magnetofon, diavetítő, kiosztható témavázlatok stb.

A Biblia-körre készített **meghívóval** kapcsolatban fontos: ha a Biblia-kör nyilvános helyen van, készüljön nyomtatott meghívó a pontos hely, időpontok és a téma megjelölésével. Ezt a meghívót a párhuzamosan zajló előadás-sorozaton érdemes osztani – ha még nem alakult ki a Biblia-kör törzsközönsege. Ha már kialakult, figyeljünk a fent említett szempontokra: ne duzzasszuk föl a létszámot!

10. Időtartam, gyakoriság

- Egy-egy beszélgetés időtartama másfél, legfeljebb két óra. („A kevesebb a több.”)
- A Biblia-köri sorozat előnye az előadás-sorozathoz képest, hogy

a résztvevők szívesen járnak egész évben, nem csak a szokásos evangelizációs időszakban.

- Ha van rá igény, hetenként tartunk beszélgetéseket, de kéthetes gyakoriságnál ritkábban nem érdemes, mert szétesik a kör.

11. Helyszín

- Jól megközelíthető nyilvános hely, amely nem kelt idejekorán előítéleteket, és ahová idősebbek is el tudnak jönni. (Azt mondunk sem kell, hogy ha termet bérelünk, a bérleti költséget a gyülekezetnek kell fedeznie, belépőt nem szedhetünk a Biblia-körön.)
- Egy barátságos otthon (a házi Biblia-kör többnyire egymást már ismerő személyekből építkezik, ezért nem szükséges hirdetni, mint a másikat).
- A gyülekezeti házban csak akkor tartunk Biblia-kört, ha a résztvevőkben már nincsenek előítéletek.

12. Módszer

a) A kijelölt szakasz tagolása, értelmes egységekre bontása, *b)* a kulcskifejezések megragadása, *c)* kérdések megfogalmazása az igeszakasszal kapcsolatban, *d)* a kérdések közös megválaszolása, *e)* alkalmazás (elsősorban saját magunkra – ezt egyénileg javasolt elvégezni).

A módszer rögzítését kedvelni szokták a résztvevők, különösen a kezdők, hiszen sokan szeretnék megismerni a Bibliát, de nem tudják, hol, hogyan kezdjenek hozzá.

13. Buktatók

- Rossz témaválasztás esetén túl hosszúra nyúlik, szétesik egy sorozat (pl. egy Genézis-sorozat évekig is eltarthat), vagy unalmassá, monotematikussá válik (pl. Jeremiás könyve). Ennek át-hidalására: könyvrészletek (Hegyi beszéd; őstörténet).
- Egy-egy alkalom elnyújtása, a hallgatók kifáradása (mint a túl hosszú prédikáció: amit fölépít az első húsz percben, lerombolja az utolsó húsz percben).
- Egy résztvevő magához ragadja az irányítást (egy szereptévesz-

tésben leledző testvér, vagy egy beszédes vendég, aki saját gondolataival traktálja a többieket).

- A vezető nem jó kérdéseket tesz föl, amikre nehéz válaszolni, mert túl bonyolultak, vagy csak lapos általánosságok adódnak válaszként. Esetleg „iskolás hangulat” lesz úrrá a résztvevőkön, nem mernek felelni, nehogy „butaságot” mondjanak. (Ahelyett, hogy a kérdéseknek „Na ki tudja megmondani, hogy...?” jellege volna, inkább ilyenek legyenek: „Kinek mi a véleménye arról, hogy...?” „Szerintetek miért van az, hogy...?”)
- A vitahelyzet kialakulása megosztja a résztvevőket („Ti azt mondjátok, mi azt mondjuk...” – lásd: János 4:20).
- Végletek, ami a tárgyszerűséget illeti:
 - csapongás: mindenki mondja, ami eszébe jut, „elmocsarasodik” a beszélgetés, senkit nem üdít föl,
 - merevség: a kört vezető előadása, amit a látszat kedvéért formális és érdektelen kérdésekkel megtűzdel, de a többiek véleményére nem kíváncsi igazán.

14. Elmélyítés

A jól összekovácsolt kör tagjai között a kapcsolatokat tovább lehet erősíteni, pl. egy-egy kirándulással; vagy ha valaki már érett rá (és a helybeli gyülekezet fogadóképes), istentiszteleti alkalomra is meg lehet hívni.

15. Témajavaslatok

- Hegyi beszéd (kezdő)
- Krisztus példázatai (kezdő)
- Zsoltárok sorozat (kezdő)
- Jézus élete (kezdő)
- Filippi levél (középhaladó)
- Péter első levele (középhaladó)
- Mit mond a Biblia? (haladó)
- Tízparancsolat (haladó)
- Római levél (haladó)
- Jelenések könyve (csak a Szentírást alaposan ismerők számára javasolt)

Soós Attila,
Orosz Csaba

Olyanok lesztek, „mint az Úrtól való harmat”

2002. szeptember 16-án Reisinger János testvér bibliai előadást tartott Fehérvárcsurgón, *Proféták üzenete* címmel. Ezt megelőzően helyben, illetve a környező falvakban – Kincsesbánya, Magyaralmás, Bodajk, Mór – plakátokat helyeztünk el, valamint a felsorolt falvak kábeltelevízióit segítségül kérve hívtuk fel az emberek figyelmét erre az alkalomra. Hálás volt szívünk a jó Isten iránt, amikor tapasztalhattuk, hogy mindig újabb és újabb érdeklődő érkezik – ha megkésve is –, így azon a délutánon igen nagy érdeklődés mellett hullhatott az igazság magva. Mindannyiunk öröme a helyi kábeltelevízió felvette és a későbbiek során közvetítette is a várva-várt előadást. Jó volt néhány barátunkat, rokonunkat, ismerősünket is a sorok között látni, üdvözölni, mintegy a bizonyítékát annak, hogy „meghallgatásra talált szavunk és felhatott könyörgésünk a mennybe, a szentséges Isten lakhelyébe”.

Isten ezáltal felelősséget helyez vállunkra, és így szól hozzánk: „Kevés az, hogy nékem szolgálj légy... a népeknek is világossággul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!” (Ésa. 49:6)

A lélekmentés szolgálatában Ő az igazi, hiteles példaképünk. Mindenki találhat valami tennivalót. Ott élnek körülöttünk azok, akik a segítségünket igénylik. Ne sokáig

fontolgassuk, hogy elinduljunk-e, miközben – valahol a szívünk mélyén – jól tudjuk, hogy égető szükség van ránk! Lelkek vesznek el a személyes munka hiánya miatt, mivel sokszor nem Isten tanácsa szerint járunk el, vagy mert elmulasztjuk kötelességünket önzésünk, közömbösségünk miatt, vagy pedig azért, mert szégyelljük az evangéliumot.

Ezért ragadjunk meg minden alkalmat, hogy hátlánkat igazoljuk, és pedig azzal, hogy képességeinket szolgálatra szenteljük, a szomorú szívűek, a szenvedők, a terheket hordozók iránti irgalmasságra, vigaszt nyújtásra, szerető gondoskodásra. Szóljunk úgy, ahogyan Ő szólna, és cselekedjünk úgy, amint Ő cselekedne. Alázatos, csendes, szelíd lelkület ékesítse életünket, és szálljon fel Hozzá hittel teljes imádságunk, hogy adjon nekünk bölcsességet mások lelkének megmentéséhez.

Az előadást hallgatva a következő drága ígéret jutott eszembe: „*Jakób maradéka olyan lesz a sok nép között, mint az Úrtól való harmat, mint zápor a fűnek...*” (Mik. 5:7)

Ahogy a harmat és a csendes záporosó szelíden hull a hervadó növényre, úgy hulljanak szelíden és szeretettel szavaink is annak a szívére, akinek lelkét meg akarjuk nyerni.

Azonban szem előtt kell tartani és egyben tu-

datosítani a következő kijelentéseket is: „Senki sem adhat olyasmit, amivel ő maga nem rendelkezik.”

„Munkánk értéke nem abból áll, hogy nagy zajt csapunk a világon, mert buzgók, hevesek és tevékenyek vagyunk a saját erőnk szerint. Munkánk értéke arányban áll a Szentlélek reánk áradásával... Isten ügyét azok viszik legjobban előre, akik szelídek és alázatosak.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, Találkozás a vőlegénnyel c. fejezet; 38 kézirat, 1895)

Óvakodjunk mindkét végtől az evangélium munkájában: a közömbös érdektelenségtől és a magabizó, önbölcsességre támaszkodó elöretöréstől egyaránt.

Az első lépés, mielőtt elindulnánk, mielőtt tenénk valamit az Isten művében: saját szívünk megtisztítása. Isten az engedelmes, tanítható lelkületet óhajtja. Kevesebb önbizalom, több alázat szükséges!

A világ az őszinte kereszténység bizonyítékára szorul. Névleges kereszténységet mindenfelé láthatunk, ám ha Isten kegyelmének ereje látható a mi gyülekezeteinkben, akkor tagjaink Jézus Krisztus munkáit végzik. Akkor az Ő Lelke képesíti őket arra, hogy Krisztus képmását sugározzák szét, jó munkát végezve a kapott világosság arányában.

„Vajon átalakult-e a jel-

lemetek? Vajon megtértek-e ti, akik az igazságot másoknak tanítjátok? Beneteket végbement-e alapos, határozott változás? Vajon beleszórttettek-e Krisztust jellemetekbe? Hogyan vezethettek lelkeket az élet forrásához, ha abból magatok nem ittatok? Keresztény jellemmel kell bírnotok, amely megállja a helyét. Isten népe legyen szent nép, megtartásra való nép, választott nemzetség, jó cselekedetre igyekező.” (Ellen G. White: *Bizonyságtételek prédikátorok részére*, 165. o.)

Legyünk gyermeki egyszerűséget ápoló, jó eszűek Isten kezében, bízva abban, hogy „*pogányok világosságává*”, „*vakok szemének megnyitóivá*”, „*halálra vitetők, megöletésre tántorgók megszabadítóivá*”, „*jó illatú levelekké*” válhatunk a jó Isten kegyelméből! Emberekké, akik a mindennapi személyes, gyakorlati életükkel képviselik a szeretettel párosított igazságot a világban, és mint testvérek az Úrban egymás között, hogy ezáltal is megdicsőítsen az Ő neve.

Bízunk abban, hogy kegyelem által győzelmeinket arathatunk saját téves nézeteink, jellemhibáink, kishitűségünk felett, és elérhetjük a Krisztus minden hűséges szolgájának szóló ígéretet: *Olyanok lesztek, „mint az Úrtól való harmat, mint zápor a fűnek”.*

Madarász Zsuzsa

A kis Ellen otthona

– Valami különlegeset szeretnék bejelenteni nektek ma reggel – mondta Harmon papa a hosszú ebédlőasztalnál, az asztalfőnél ülve. A nyolc Harmon gyerek az asztal két oldalán félbehagyta az evést és figyelt. Apa rámosolygott a túloldalon ülő anyára. – Azt hiszem, jobb, ha nem mondjuk el a meglepetést, amíg elfogyasztjátok a reggelit.

A tényérok kiürültek, és a gyerekek türelmesen vártak. Tudták már jól, mi következik ezután. Apa kinyitotta a Bibliáját, és elolvasott néhány verset, azután imádkoztak a családért, kiváltképpen a gyerekekért, egyenként. Miután kimondta az áment, végigtekintett nagy családján, és mosolygott: – Ha befejeztétek a feladataitokat, kimehettek játszani az öreg indiánerdőtérhez.

A négyéves Ellen édesanyjára pillantott, aki mosolyogva bólintott feléje. A kislány olyan gyorsan pattant le a székéről, hogy csaknem a földre esett, azután ugrándozni kezdett örömeiben, s így kiáltozott: – Indiánosat fogunk játszani! U-la-la-la! U-la-la-la-la! – Ikertestvére, Elizabeth is csatlakozott hozzá, s együtt utánozták a harci táncot.

Sok évvel azelőtt, Gorcham kicsiny falujának lakói építették az erdődítményt, hogy megvédjék magukat az indiánok tá-

madásaitól. A gyerekek sok-sok történetet hallottak a bátor úttörőkről, akik új otthonukat keresve vándoroltak az ismeretlen prérin. Ugyanakkor hallottak a bátor indiánokról is, akik úgy vélték, meg kell védeniük magukat a sápadtarcú betolakodóktól, akik ellepték a földjeiket.

Apa megmosolyogta izgatottságukat. – Majd kiáltok értetek, amikor haza kell jönnötök – mondta. A gyerekek igyekeztek minél hamarabb elvégezni munkájukat, hogy meheszenek játszani. A hatéves Robert elmosogatott, lesöpörte a verandát és megetette a kutyát. Eközben Sarah, aki kilencéves volt, megetette és megitta a csirkéket, aztán összegyűjtötte a tojásokat. A tizenegy éves Mary megágyazott és kisöpörte az emeleti szobákat. A magas és erős, tizenöt éves John kiszaladt az istállóba, hogy friss szénát adjon a teheneknek és a lovaknak. Azután vizet húzott a kútból az állatoknak, és jó néhány teli vödörrel vitt a konyhába is. A már majdnem felnőtt, tizenhét éves Harriet megtisztított egy kosárra való zöldborsót, majd krumplit hámozott az ebédhez. A legidősebb a tizenkilenc éves Caroline volt. Ő úgy gondolta, túl nagylány már ahhoz, hogy az erdőnél játszadozzon, így inkább otthon maradt zoknit stoppolni, vasalni, és segíteni a főzésben. A legkönnyebb

munkája az ikreknek, Ellennek és Elizabethnek volt, hiszen ők még csak négyévesek voltak. Eltöröltették az edényeket és megterítették az asztalt. Mindenki sietett, de ők ketten készültek el a leg hamarabb. Miközben idősebb testvéreikre vártak, valahonnan hosszú papírcsíkokat szedtek elő, s indián fejdíszeket készítettek maguknak. Indiánmintákat rajzoltak rájuk, s kiszínezték, majd egymás fejéhez mérték és igazították őket.

– Most már nem hiányzik más, csak a tollak – mondta Elizabeth. – Használjuk fel azokat a pulykatollakat, amiket régóta őrizgetünk!

A nagy pulykatollakat fejdíszükhöz erősítve az ikrek igazi indiánoknak érezték magukat. Amikor a gyerekek az erdődítményt körülvevő parkos területre értek, egyikük sem akart telepes lenni.

– Legyünk mindnyájan indiánok – tanácsolta John. – Ne feledjétek, hogy az indiánok milyen nesztelenül tudnak keresztlenni az erdőn!

Fák és bokrok mögé rejtőzve Ellen és Elizabeth megpróbált olyan csendesen az erdő felé lopakodni, amennyire csak lehetséges volt. Minél többet játszottak és szalagáltak, Ellen egyre szomjasabb lett.

– Azt hiszem, ez a játék mégsem olyan mulatságos, mint ahogyan hittem – gondolta magában. Vé-

gül mindannyian elérték az erődöt, ahol régen a fehér emberek rejtőztek. Legnagyobb meglepetésükre egy valódi sápadtarcú találtak ott!

– Caroline! – kiáltott Ellen. – Megleptél minket!

Ekkor megpillantotta a kannát nővére kezében.

– Vizet is hoztál nekünk, hogy igyunk!

Ellen úgy érezte, képtelen megvárni, míg sorra kerül, de miután Elizabeth ivott, Caroline az ő kezébe nyomta a vízzel teli merítőkannát. A hét indián a zöld fűvön heverésztett, míg a hűsítő víz mind egy cseppig elfogyott. A meleg napfényben fürdőzve Ellen egyre álmosabbnak és álmosabbnak érezte magát. Éppen mielőtt lecsukódtak volna a szemei, a távolból kiáltást hallott:

– Kész az ebéd!

– Apa – szólt Ellen. – Apa hív, gyérünk gyorsan!

Mindnyájan felugrottak és igyekeztek otthonuk felé, ahol anya finom főztjével várta éhes gyermekeiket.

A Harmon család még néhány évig boldogan élt a farmján, aztán egy reggel édesapjuk így szólt:

– Gyerekek, azt szeretném, ha összecsomagolnátok a holmijaitokat, és ládába tennétek, amiket én majd elkészítek – mondta. – Beköltözünk egy kisvárosba, ami tizenkét mérföldre van innen. Ugyanebben az államban maradunk, Maine-ban,

csak új otthonunk lesz egy városban, amelyet Portlandnak hívnak.

Költözni?! Ellen még elképzelni is nehezen tudta, hiszen nagyon szerette a farmot.

– Miért, apa, miért kell elhagyni a farmunkat? – kérdezte, s könnyek szöktek a szemébe. – Szeretem Bossyt, a tehenet, és a lovakat. A kutyákat is szeretem.

Apa magához szorította kislányát.

– Nem kell elválnod tőlük, magunkkal visszük őket is – mondta neki. – Azonban mindenképpen költöznünk kell. Ugye tudod, hogy én és anya mivel keressük a pénzt a megélhetésre?

Ellen bólintott. Mindig látta, hogyan készítik szülei a kalapokat.

– Nem valami sok ember él itt vidéken, és már

nincs kinek eladnunk a kalapokat – mondta apa. – Sok-sok kalapot kell eladnunk ahhoz, hogy enniválót tudjunk venni ilyen nagy családnak. Hány tagja is van a családnak?

Ellen gondolkozott néhány pillanatig, majd elégedettséggel az arcán nyolc ujjacskát tartott a magasba. Apa megrázta a fejét.

– Valóban nyolc gyerek van, de anya és én is a családnak tartozunk. Tíz tagja van a családnak, és nagyon sok pénzre van szükség ahhoz, hogy enniválót és ruhát vásároljunk mindannyiunknak. Ráadásul nektek iskolába kell mennetek. Te és Elizabeth már hatévesek vagytok, és ezen az őszön kell elkezdenetek a tanulást. – Apa bólintott, miközben hangosan gondolkodott. – Be kell költöz-

nunk a városba, ahol reméljük, több ember vesz majd kalapot, és akkor lesz elég pénzünk ellátni ezt a nagy családot.

Lecsúsztotta a kislányt a térdeiről, és lábra állította a padlón:

– Most szaladj, és kezdjed el összepakolni a dolgaidat!

Az iskolába menés gondolata egészen lázba hozta Ellent. Már régóta várt erre a nagy eseményre. Könnyei hamar felszáradtak. – Nem is lesz olyan rossz dolog a városban lenni – gondolta –, hiszen apa azt ígérte, hogy magunkkal vihetjük a kutyáinkat, teheneinket, lovainkat, csirkéinket.

Ellen és Elizabeth szerették új otthonukat Portlandban.

Minden vasárnap eljárak a methodista gyülekezetbe. Szerették új vásár-

napi iskolai tanítójukat is, aki érdekes történeteket mesélt nekik arról, hogyan vezette Isten az Ő népét évszázadokon át. Tanultak arról, hogyan őrizte meg Dánielt az oroszánok vermében, és Sidrákot, Misákot, Abednégót a tüzes kemencében. A tanító azt is elmondta, hogy Isten Fia is ott járt a lángok között a három ifjúval, de egyikük sem égett meg. Ellen nagyon szerette egyszerű és csodálatos Istenét. Mindennél jobban szeretett volna az Ő hűséges követője lenni, amilyen Dániel és társai voltak.

Isten nem vette le szemét a kis Ellenről. Nagy tervei voltak a lányka életével...

(Részlet Mabel R. Miller: *Ellen* c. könyve 1. fejezetéből, fordította Kovács Tamás)

hírek

KERESZTSÉG

A közelmúltban az ország több gyülekezetében örülhettünk keresztségi alkalomnak. Újonnan keresztelkedett testvéreink életére és Isten ügyéért végzett szolgálatára ezúton is az Úr gazdag áldását kívánjuk!

2002. augusztus 25-én, Szombathelyen *Bognár Beatrix* és *Laczó Imre*;

szeptember 1-jén, Baján *özv. Bogdán Imréné, Balázs Tibor, Blakó Istvánné és Kaszti Árpád*;

október 5-én, Eleken *ifj. Pápai Mátyás és Dankó Ferenc*;

október 6-án, Zugligetben *Bende Ibolya, Oberlander Péterné, Oberlander Péter, Márkus Csaba és Magos István* kötött szövetséget az Úrral.

Esküvő

2002. szeptember 1-jén Szombathelyen *Bognár Beatrix* és *Laczó Imre* kötött házasságot.

Testvéreink házasságára a jó Isten gazdag áldását kívánjuk!

„Mint a lilium a tövisek közt,
olyan az én mátkám a leányok közt.
Mint az almafa az erdőnek fái közt,
olyan az én szerelmesem az ifjak közt.” (Én. 2:2–3)

GYERMEKSZÜLETÉS

2002. június 5-én született *Jurák Noa, Muráncsik Bea* és *Jurák Dániel* gyermeke.

Június 20-án született *Szabó Bence Bálint, Kovács Johanna* és *Szabó Tamás* kislfia.

Június 25-én született *Mátyus Rebeka, Somogyi Melinda* és *Mátyus Attila* kislánya.

Október 14-én született *Szabó Nárcisz, Gyaraki Erika* és *Szabó Zoltán* gyermeke.

Kívánjuk, hogy Isten áldása kísérje a szülők és a kisgyermek életét!

HALÁLOZÁS

Az elmúlt hónapokban a viszontlátás reményében búcsúztunk szeretett testvéreinktől:

2002 májusában *Molnár Árpád* (Farmos), június 27-én *Burkus Gáborné* (Kaposvár), július 17-én *Papp Józsefné* (Győr), augusztus 7-én *Kovács Gáborné* (Sarkad), szeptember 21-én *György Zsuzsa* (Zugliget) távozott közülünk.

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket.” (Jel. 14:13)